

वा० रा०

॥५९॥

तेनवाक्येन रावणवाक्येन ॥ अंभसा मेघपंक्तिरिवेतिशेषः ॥ १ ॥ चिकीर्षती कर्तुमिच्छंतीसखी सरमावचउवाचेत्यन्वयः ॥ अहं प्रतिच्छन्ना गत्वा कुशलं कुशलावेदकं
त्वद्वाक्यं रामेनिवेद्य पुनःप्रतिच्छन्ना निवर्तितुमुत्सहेयमित्युवाच ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वस्यास्तथासामर्थ्यदर्शयति ॥ ४ ॥ तां सरमां इत्यन्वयः एवंब्रुवाणां दूतत्वेच्छुं पूर्वशो
काभिपन्नया आश्वासनात्पूर्वजातेनशोकेनेषद्युक्तया ॥ ५ ॥ अथ सीता शूर्पणखायाइवास्याअपि रामसमीपगमनमनुचितमिति विचार्य तत्सामर्थ्यश्लाघापूर्वं तामुचितक
त्येनियोजयति ॥ समर्थेति ॥ अवगच्छाद्यकर्तव्यमितिपांक्तः पाठइतिकतकः ॥ अंतरशब्दस्तादर्थ्यं मंदंतरे मदर्थं यत्कर्तव्यं त्वयाकर्तुंयोग्यं तादृशंकर्तव्यं कृत्यं मयोच्यमा

अथतांजातसंतापानेनवाक्येनमोहितां ॥ सरमाह्लादयामासमहोदग्धामिवांभसा ॥ १ ॥ ततस्तस्याहितं सख्याश्चिकीर्षतीसखीवचः ॥
उवाचकालेकालज्ञास्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥ २ ॥ उत्सहेयमहंगत्वात्वद्वाक्यमसितेक्षणे ॥ निवेद्यकुशलंरामेप्रतिच्छन्नानिवर्तितुं ॥ ३ ॥
नहिमेक्रममाणायानिरालंबेविहायसि ॥ समर्थो गतिमन्वेतुंपवनोगरुडोपिवा ॥ ४ ॥ एवंब्रुवाणांतांसीतासरमाभिदमब्रवीत् ॥ मधु
रंश्लक्षणावाचापूर्वशोकाभिपन्नया ॥ ५ ॥ समर्थागगनंगंतुमपिचत्वरसांतलं ॥ अवगच्छाद्यकर्तव्यंकर्तव्यंतेमदंतरे ॥ ६ ॥ मत्प्रियं
यदिकर्तव्यंयद्विबुद्धिःस्थिरातव ॥ ज्ञातुमिच्छामितंगत्वाकिंकरोतीतिरावणः ॥ ७ ॥ सहिमायाबलःक्रूरोरावणःशत्रुरावणः ॥ मांमो
हयतिदुष्टात्मापीतमात्रेववारुणी ॥ ८ ॥ तर्जापयतिमांनित्यंभर्त्सापयतिचासकृत् ॥ राक्षसीभिःसुघोराभिर्योमांरक्षतिनित्यशः ॥ ९ ॥
उद्विग्नाशंकिताचास्मिनस्वस्थंचमनोमम ॥ तद्गयाच्चाहमुद्विग्नाअशोकवनिकांगता ॥ १० ॥ नमवगच्छ ॥ ६ ॥ मत्प्रियंकर्तव्यमिति य
दितवबुद्धिःस्थिरास्ति तदोच्यतइतिशेषः ॥ स्थिरैवनिःशंकंब्रूहीत्युक्ताचाह ॥ ज्ञातुमिति ॥ इतो गत्वा रावणःकिंकरोतीतिरावणंज्ञातुमिच्छामि ॥ ७ ॥ पीतमात्रा सद्यःपी
ता ॥ ८ ॥ तर्जापयतीति ॥ तर्जभर्त्साभ्यांतत्करोतीतिणिचिपुगार्पः ॥ अवाचिकीभीषिकातर्जनं वाचिकीतुसा भर्त्सनं ॥ राक्षसीभिरितिद्वारकथनं ॥ रक्षति अवरुध्यते
॥ ९ ॥ उद्विग्नेति कथमुद्विग्नेत्यत्राह ॥ तद्गयादिति ॥ अशोकवनिकांगताप्यहंतद्गयादुद्विग्नास्मि ॥ १० ॥

यु० का०

॥५९॥